

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

AANBEVELINGEN

EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

AANBEVELING VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

van 18 juni 2014

inzake ESRB-richtsnoeren voor het vaststellen van anticyclische bufferpercentages

(ECSR/2014/1)

(2014/C 293/01)

DE ALGEMENE RAAD VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S,

Gezien Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG⁽¹⁾, inzonderheid artikel 135,

Gezien Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 betreffende macroprudentieel toezicht van de Europese Unie op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's⁽²⁾, inzonderheid artikel 3, lid 2, onder b), d) en f), en artikel 16 tot en met 18,

Gezien Besluit ECSR/2011/1 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 20 januari 2011 houdende goedkeuring van het reglement van orde van het Europees Comité voor systeemrisico's⁽³⁾, inzonderheid artikel 15, lid 3, onder e), en artikel 18 tot en met 20,

Overwegende:

- (1) De procyclische versterking van financiële schokken in de reële economie middels het bancaire stelsel en financiële markten is een van de meest destabiliserende elementen van de globale financiële crisis geweest. Een economische neergang volgende op een periode van buitensporige kredietgroei kan leiden tot grote verliezen in de bancaire sector en een vicieuze cirkel veroorzaken. In deze situatie kunnen door kredietinstellingen ondernomen stappen ter versterking van hun balans de kredietverstrekking aan de reële economie beperken, hetgeen de economische neergang versterkt en hun balansen verder verzwakt. Deze procyclische versterking van schokken benadrukt het belang van de aanvullende kapitaalopbouw in de bancaire sector in tijden waarin risico's op systeembrede stress toenemen. Een dergelijke aanvullende kapitaalbuffer zal de bancaire sector helpen bij het absorberen van onverwachte verliezen en de voortzetting van kredietverstrekking aan de reële economie.
- (2) Er zijn maatregelen genomen om banken resistenter te maken tegen procyclische ontwikkelingen. In december 2010 publiceerde het Bazels Comité voor banktoezicht (Basel Committee on Banking Supervision — BCBS) een aantal maatregelen ter aanscherping van de regulatie van de bancaire sector. Een van deze maatregelen, waarvoor het BCBS aan de nationale autoriteiten richtsnoeren voorstelde, betreft de anticyclische kapitaalbuffer. Dit BCBS-richtsnoer werd in Richtlijn 2013/36/EU van de Europese Unie geïmplementeerd.

⁽¹⁾ PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338.

⁽²⁾ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 58 van 24.2.2011, blz. 4.

- (3) De anticyclische-kapitaalbufferregeling krachtens Richtlijn 2013/36/EU past het beginsel van „geleide discretie” toe. Dit beginsel houdt in dat de voor de vaststelling van het bufferpercentage verantwoordelijke autoriteiten bij de vaststelling van het aangewezen bufferpercentage een op regels gebaseerde benadering combineren met het uitoefenen van hun discretionaire bevoegdheden. Dienovereenkomstig moeten zij per kwartaal een bufferrichtsnoer publiceren dat dient als een referentiebenchmark, maar zij worden aangemoedigd hun inzicht mee te laten wegen bij de vaststelling van het bufferpercentage.
- (4) Nationale aangewezen autoriteiten en de Europese Centrale Bank (ECB) (voor de aan het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme deelnemende lidstaten) hebben verantwoordelijkheden voor het vaststellen van anticyclische bufferpercentages. Richtlijn 2013/36/EU vereist dat iedere lidstaat een overheidsautoriteit of -orgaan aanwijst die voor die lidstaat het anticyclische bufferpercentage vaststelt. Bovendien draagt Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen⁽¹⁾ de ECB specifieke toezichttaken op. Met name, indien de ECB zulks noodzakelijk acht, kan zij strengere vereisten toepassen voor anticyclische kapitaalbuffers dan de door de nationale aangewezen autoriteiten toegepaste. Uitsluitend voor dat doel wordt de ECB beschouwd, indien toepasselijk, als de aangewezen autoriteit en beschikt over alle bevoegdheden en verplichtingen die aangewezen autoriteiten hebben uit hoofde van de betrokken uniewetgeving. De nationale aangewezen autoriteiten zijn evenwel bij uitstek verantwoordelijk voor de publicatie van anticyclische bufferpercentages.
- (5) Richtlijn 2013/36/EU bepaalt dat het Europees Comité voor systeemrisico's (ECSR) aanbevelingen kan vaststellen die voor de aangewezen autoriteiten een leidraad zijn bij de vaststelling van anticyclische bufferpercentages. Het ECSR kan met name adviseren aangaande beginselen om de aangewezen autoriteiten een richtsnoer te verschaffen bij het beoordelen van de gepaste bufferpercentages en aangaande de omvang en de berekening van de krediet-tot-bbp-lacune en de berekening van het bufferrichtsnoer. Bovendien kan het ECSR richtsnoeren verschaffen aangaande de variabelen die de toename van systeembrede risico's indiceren die samenhangen met perioden van buitensporige kredietgroei in het financiële stelsel en aangaande de variabelen die indiceren dat de buffer in stand gehouden moet worden, verminderd moet worden of volledig aangesproken moet worden.
- (6) De anticyclische kapitaalbuffer beoogt procycliciteit in het financiële stelsel tegen te gaan. Kapitaal moet geaccumuleerd worden indien het cyclische systeemrisico geacht wordt te stijgen, welke accumulatie buffers creëert die weerbaarheid versterkt van de bancaire sector in stressperiodes waarin verliezen optreden. Mede daardoor wordt de kredietverschaffing gehandhaafd en de neergang van de financiële cyclus afgezwakt. De anticyclische kapitaalbuffer kan ertoe bijdragen dat de buitensporige kredietgroei gedurende de opleving van de financiële cyclus afgezwakt wordt.
- (7) Het bufferrichtsnoer beoogt geen automatische buffervaststelling of een aangewezen autoriteit te binden. BCBS-analyses tonen aan dat enerzijds de krediet-tot-bbp-lacune een nuttig uitgangspunt is bij het ondersteunen van beslissingen inzake anticyclische bufferpercentages, anderzijds kan het effect ervan van land tot land en in de loop der tijd verschillen. Gezien de heterogeniteit en de dynamische aard van financiële stelsels, de eigenheden van nationale economieën en de materiële verschillen van databeschikbaarheid in de Europese Unie, moeten aangewezen autoriteiten bij de vaststelling van systeembrede risico's rekening houden met een reeks gegevens en het bufferpercentage dienovereenkomstig vaststellen. Deze informatie moet aanvullende indicatoren omvatten die wijzen op de toename van systeembrede risico's die samenhangen met perioden van buitensporige kredietgroei, indicatoren van de mate van financiële intermediatie in de economie zoals het niveau van de krediet-tot-bbp-ratio en kwalitatieve informatie. De voor deze beoordeling gebruikte kwantitatieve en kwalitatieve informatie, waaronder het bufferrichtsnoer en aanvullende indicatoren, vormen de grondslag voor de uitleg en rechtvaardiging van besluiten aangaande bufferpercentages.
- (8) BCBS analyses tonen aan dat de krediet-tot-bbp-lacune en andere indicatoren somtijds misleidende informatie overbrengen. Aangewezen autoriteiten moeten zich daarvan rekenschap geven wanneer zij hun inzicht aangaande het duurzame kredietniveau in de economie en het geschikte anticyclische bufferpercentage mee laten wegen. Aangewezen autoriteiten moeten derhalve periodiek de indicatorenresultaten herbeoordelen waaraan zij het meeste gewicht toekennen.

⁽¹⁾ PB L 287 van 29.10.2013, blz. 63.

- (9) Indien risico's zich verwezenlijken kan het snelle aanspreken van de anticyclische kapitaalbuffer kredietinstellingen helpen bij verliesabsorptie, terwijl kredietverlening aan de reële economie doorgaat en voldaan wordt aan de wettelijke kapitaalvereisten. Deze anticyclische toepassing van de buffer kan het procyclische gedrag van kredietinstellingen matigen dat anders de kredietverstrekking aan de reële economie kan beperken. De anticyclische kapitaalbuffer kan geleidelijker aangesproken worden indien de neergang van de financiële cyclus niet samenvalt met de verwezenlijking van risico's en indien de bedreiging van de weerbaarheid van kredietinstellingen door buitensporige kredietgroei is afgenomen. Beslissingen inzake het gebruik van kapitaalsurplussen die voortvloeien uit het aanspreken van de buffer zijn voorbehouden aan de aangewezen of bevoegde autoriteiten.
- (10) Voor de autoriteit die het anticyclische bufferpercentage vaststelt is het van belang te beschikken over een goede communicatiestrategie. Die ondersteunt het beheer van verwachtingen van het publiek, speelt een belangrijke rol in de coördinatie tussen aangewezen autoriteiten en is essentieel voor de geloofwaardigheid, verklaarbaarheid en effectiviteit van macroprudentieel beleid. Richtlijn 2013/36/EU vereist dat aangewezen autoriteiten alle redelijke stappen ondernemen om de aankondigingstiming van bufferpercentages te coördineren.
- (11) De opbouw van een weerbaarder bankwezen in de Unie vergt dat aangewezen autoriteiten de door andere lidstaten vastgestelde anticyclische bufferpercentages erkennen. Richtlijn 2013/36/EU stelt een kader vast voor de erkenning van de bufferpercentages van andere lidstaten en voor erkenning of vaststelling van bufferpercentages van derde landen. In aanvulling op de bindende wederkerigheidsregelingen moeten aangewezen autoriteiten de door andere lidstaten vastgestelde bufferpercentages algemeen erkennen. Ongeacht toekomstige ECSR-aanbevelingen adresseert deze aanbeveling het optreden van aangewezen autoriteiten binnen de Unie in verband met anticyclische kapitaalbufferpercentages van derde landen niet.
- (12) De anticyclische kapitaalbuffer is onderdeel van een reeks macropudentiële instrumenten. Aanbeveling ESRB/2013/1 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 4 april 2013 inzake tussenliggende doelstellingen en instrumenten van macroprudentieel beleid⁽¹⁾ bevat een indicatieve lijst van instrumenten die de lidstaat aan macropudentiële autoriteiten kunnen toewijzen. Als onderdeel van hun macropudentiële beleidsstrategie moeten aangewezen autoriteiten overwegen wanneer zij de anticyclische kapitaalbuffer op zich staand toepassen, wanneer zij andere instrumenten toepassen en wanneer zij de anticyclische kapitaalbuffer met andere instrumenten combineren.
- (13) Uit empirische analyses blijkt dat de krediet-tot-bbp-lacune de beste enkelvoudige indicator is voor de Unie als geheel dat risico's toenemen die verband houden met de soort crisis die de anticyclische kapitaalbuffer moet inperken. De krediet-tot-bbp-lacune heeft bewezen een robuust signaal af te geven over een reeks specificaties van de lacune. Er zijn enkele methoden voor de berekening van de lacune die betere signalen afgeven dan de in de BCBS-richtsnoeren voorgestelde berekeningsmethode, maar deze zijn in beginsel gebaseerd op beperktere kredietaggregaten en kunnen gezien de financiële innovatie derhalve minder robuust blijken. De meting en de berekening van krediet-tot-bbp-lacune en het benchmarkbufferpercentage dat strookt met de BCBS-richtsnoeren zal de vergelijkbaarheid binnen en buiten de Unie verhogen.
- (14) In een aantal lidstaten lijkt het erop dat de in de BCBA-richtsnoeren voorgestelde meting en de berekening kunnen resulteren in een krediet-tot-bbp-lacune die niet goed signaleert dat risico's voorafgaande aan financiële crises toenemen. Nationale eigenheden zoals uiteenlopende structuren en het ontwikkelingsniveau van het financiële stelsel, en uiteenlopende kwaliteit en beschikbaarheid van kredietgegevens houden in dat voor sommige lidstaten een andere berekeningsmethode voor de krediet-tot-bbp-lacune dan is aangewezen in de BCBS-richtsnoeren betere signalen afgeeft. Om rekening te houden met dergelijke verschillen en andere methodologieën mogelijk te maken, zouden aangewezen autoriteiten daarnaast de krediet-tot-bbp-lacune anders kunnen meten en berekenen middels een methode die de eigenheden van de betrokken lidstaat beter weergeeft.
- (15) De in de BCBS-richtsnoeren vastgelegde methodologie voor het opstellen van de krediet-tot-bbp-lacune die uitmondt in een benchmarkbufferpercentage, welk percentage als bufferrichtsnoer fungeert, is een ad-hocmethodologie. Empirische analyse van alternatieve methodologieën is weliswaar veelbelovend maar is niet voldoende ontwikkeld om als richtsnoer te fungeren. Lidstaten die middels een alternatieve methode de krediet-tot-bbp-lacune

⁽¹⁾ PB C 170 van 15.6.2013, blz. 1.

meten en berekenen, zulks in aanvulling op de in de BCBS-richtsnoeren gepubliceerde methodologie, moeten een benchmarkbufferpercentage ontwikkelen en publiceren dat strookt met die alternatieve methode in aanvulling op het in de BCBS-methodologie vastgelegde bufferpercentage. lidstaten die overeenkomstig de BCBS-richtsnoeren de krediet-tot-bbp-lacune meten en berekenen, kunnen eveneens een alternatief benchmarkbufferpercentage ontwikkelen, zulks in aanvulling op het uit de BCBS-methodologie resulterende bufferpercentage.

- (16) Empirische bevindingen lijken erop te wijzen dat andere variabelen de krediet-tot-bbp-lacune kunnen aanvullen om toenemende systeembrede risico's te signaleren die samenhangen met de buitensporige kredietgroei in het financiële stelsel. Dergelijke variabelen omvatten metingen inzake potentiële overwaardering van onroerendgoedprijzen (bv. prijs-inkomen-ratio's voor commercieel en niet-zakelijk onroerend goed, prijslacunes en groeipercentages), metingen van kredietontwikkelingen (bv. reëel totaalkrediet of reële groei bankkredieten, de afwijking van de trend in de beperkte M3), metingen van de sterkte van bankbalansen (bv. hefboomratio's), metingen van de schuldenlast van de particuliere sector (bv. schuldaflissing-tot-inkomen-ratio) en metingen van potentiële verkeerde inschatting van risico (bv. prijsgroei van real equity). Aangewezen autoriteiten moeten met dergelijke variabelen rekening houden wanneer zij hun inzicht mee laten wegen bij de vaststelling van het juiste anticyclische kapitaalbufferpercentage. De combinatie van dergelijke variabelen met de krediet-tot-bbp-lacune in een multivariaat model verbetert signalisatie aantoonbaar. Aangewezen autoriteiten kunnen ook rekening houden met dergelijke modellen.
- (17) Empirische bevindingen lijken erop te wijzen dat voor de meeste lidstaten prijzen op financiële markten de beste signalen afgeven aangaande de verwezenlijking van risico's die een snelle vermindering of het volledige aanspreken van de anticyclische kapitaalbuffer rechtvaardigen. Beperkte beschikbaarheid van tijdseries van dergelijke marktgebaseerde indicatoren die lang genoeg zijn, betekent dat de empirische analyse inzake de aanspreekfase van de buffer minder robuust is dan de empirische analyse van de opbouwfase. Het is ook moeilijk variabelen te vinden die indiceren dat de anticyclische kapitaalbuffer geleidelijk afgebouwd kan worden indien uit buitensporige kredietgroei voortvloeiende risico's afnemen. Variabelen met een goede performance in de opbouwfase van de anticyclische kapitaalbuffer kunnen in beginsel ook nuttig zijn voor de beslissing of de buffer in stand gehouden moet worden, verminderd moet worden of volledig aangesproken moet worden. Deze variabelen kunnen evenwel ook misleidende informatie verstrekken. De krediet-tot-bbp-lacune zou bijvoorbeeld risico's niet accuraat weergeven, indien de kredietgroei over een langere periode buitensporig was. Aangezien onderzoek en ervaring in de vrijgavefase voortschrijden moet de in deze aanbeveling aangeduide variabelenreeks middels nadere geschikte indicatoren gaandeweg aangevuld worden. Globaal gezien moeten aangewezen autoriteiten in de aanspreekfase van de buffer hun inzicht zelfs meer gewicht moeten geven dan in de opbouwfase. Dit inzicht zou ook gevoed kunnen worden door marktintelligentie, toezichtevaluatie en stresstests.
- (18) Mits dergelijke gegevens in de betrokken lidstaat beschikbaar zijn, moet het monitoren en de publicatie van een minimumvariabelenreeks signaleren dat de anticyclische kapitaalbuffer opgebouwd, in stand gehouden moet worden, verminderd moet worden of volledig aangesproken moet worden en consistentie en transparantie zijdens de aangewezen autoriteiten bevorderen. Dat moet aangewezen autoriteiten er niet van weerhouden nadere indicatoren of kwalitatieve informatie te overwegen, zulks op grond van de eigenheden van de lidstaat, evenmin moet het aangewezen autoriteiten ervan weerhouden aan bepaalde variabelen meer gewicht te geven dan andere of kwalitatieve informatie zwaarder te laten wegen.
- (19) ESRB-Aanbevelingen worden gepubliceerd nadat de Algemene Raad de Raad in kennis heeft gesteld van het voornemen daartoe en na de Raad de gelegenheid te hebben gegeven te reageren,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING GEDAAN:

AFDELING 1

AANBEVELINGEN

Aanbeveling A — Beginselen

Aangewezen autoriteiten wordt aanbevolen de volgende beginselen toe te passen bij de beoordeling en de vaststelling van de geschikte in de respectieve lidstaat toepasselijke anticyclische bufferpercentages:

1. Beginsel 1: Het richtsnoer voor (objectieve) beslissingen inzake het geschikte anticyclische kapitaalbufferpercentage moet de bescherming van het bankstelsel zijn tegen potentiële verliezen die verband houden met toenemende cyclische systeemrisico's, waardoor de duurzame kredietverstrekking aan de reële economie gedurende de financiële cyclus ondersteund wordt.

2. Beginsel 2: (bufferrichtsnoer) De afwijking van het krediet-tot-bbp-ratio van zijn langetermijntrend — de krediet-tot-bbp-lacune — moet het algemene uitgangspunt vormen voor richtsnoeren aangaande beslissingen inzake anticyclische bufferpercentages, met name in de opbouwfase. Aangewezen autoriteiten moeten evenwel bij de beoordeling van cyclische systeembrede risico's en het vaststellen van het geschikte anticyclische bufferpercentage ook rekening houden met andere kwantitatieve en kwalitatieve informatie. Dit omvat mede informatie die nationale eigenheden weergeeft. Aangewezen autoriteiten moeten het publiek uitleggen welke informatie gehanteerd wordt en hoe daarmee rekening wordt gehouden bij de vaststelling van het betrokken bufferpercentage.
3. Beginsel 3: (risico van misleidende informatie) Aangewezen autoriteiten moeten de informatie in de krediet-tot-bbp-lacune beoordelen, alsook andere relevante variabelen of modellen die variabelen combineren, eraan denkend dat de door hun verstrekte informatie misleidend kan zijn. Aangewezen autoriteiten moeten hiermee rekening houden wanneer zij hun inzicht aangaande de duurzame kredietgroei mee laten wegen om het geschikte anticyclische bufferpercentage vast te stellen. Het nut van deze variabelen en modellen moet periodiek vastgesteld worden.
4. Beginsel 4: (buffer aanspreken) Aangewezen autoriteiten moeten de anticyclische kapitaalbuffer snel vrijgeven indien risico's zich voordoen. Dit kan het procyclische gedrag van kredietinstellingen matigen door hen bij verliesabsorptie te ondersteunen, terwijl kredietverstrekking aan de reële economie gehandhaafd wordt en voldaan wordt aan solvabiliteitsvereisten. Indien risico's zich niet verwezenlijken, maar afnemen kan het geleidelijk aanspreken van de buffer beter zijn. Indien een aangewezen autoriteit het bestaande bufferpercentage verlaagt, moet zij besluiten gedurende welke indicatieve periode geen verhoging van het bufferpercentage verwacht wordt.
5. Beginsel 5: (communicatie) Aangewezen autoriteiten moeten een duidelijke communicatiestrategie ontwikkelen voor hun beslissingen aangaande de anticyclische kapitaalbuffer. Als deel van deze strategie moeten zij een mechanisme instellen voor de coördinatie met andere aangewezen autoriteiten, alsook met het ECSR. Zij moeten ook transparante stabiele processen en duidelijke communicatiekanalen voor de belangrijkste belanghebbenden en het publiek uitwerken.
6. Beginsel 6: (erkenning van bufferpercentages) Naast de verplichte wederkerigheidsregelingen uit hoofde van Uniewetgeving moeten aangewezen autoriteiten de in andere lidstaten toegepaste anticyclische bufferpercentages algemeen erkennen. Aangewezen autoriteiten moeten overwegen de wat grensoverschrijdende implicaties zijn van het niet-erkennen van een bufferpercentage, zulks ten aanzien van risico's voor andere lidstaten die het bindende niveau te boven gaan. Wordt een door de aangewezen autoriteit van een andere lidstaat vastgestelde bufferpercentage boven het bindende niveau niet erkend dan moeten aangewezen autoriteiten:
 - a) het ECSR;
 - b) de aangewezen autoriteit die het bufferpercentage vaststelt;
 - c) de ECB, indien minstens een van de aangewezen autoriteiten die het bufferpercentage vaststelt, dan wel niet erkent, afkomstig is uit een lidstaat die deelneemt aan het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme, zulks overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1024/2013, hierover informeren.
7. Beginsel 7: (overige macroprudentiële instrumenten) De anticyclische kapitaalbuffer maakt deel uit van een reeks macroprudentiële instrumenten waarover de autoriteiten in de Unie beschikken. Als onderdeel van hun macroprudentiële beleidsstrategie moeten aangewezen autoriteiten overwegen wanneer zij de buffer op zich staand toepassen, wanneer zij andere instrumenten dan de buffer toepassen en wanneer zij de buffer met andere instrumenten combineren.

Aanbeveling B — Richtsnoer voor het meten en berekenen van de krediet-tot-bbp-lacune, de berekening van het benchmarkbufferpercentage en het bufferrichtsnoer.

1. Aangewezen autoriteiten wordt aanbevolen kwartaalsgewijs een gestandaardiseerde krediet-tot-bbp-lacune te meten en te berekenen, zulks overeenkomstig de BCBS-richtsnoeren, zoals bepaald in deel I van de bijlage bij deze aanbeveling.

2. Indien aangewezen autoriteiten van mening zijn dat een afwijkende meting en berekening van de krediet-tot-bbp-lacune de eigenheden van de nationale economie beter zou weergeven, wordt hun aanbevolen een aanvullende krediet-tot-bbp-lacune te meten en te berekenen, zulks in aanvulling op de overeenkomstig lid 1 berekende lacune. Bij de berekening van de aanvullende krediet-tot-bbp-lacune wordt de aangewezen autoriteiten aanbevolen het volgende richtsnoer te volgen:
 - a) de metings- en berekeningsmethode moeten de afwijking van het krediet-tot-bbp-ratio van zijn langetermijntrend weergeven;
 - b) de meting en berekening moeten gebaseerd zijn op een empirische analyse van voor de betrokken lidstaat relevante gegevens;
 - c) herzieningen van de methode voor meting en berekening van de aanvullende krediet-tot-bbp-lacune moeten gebaseerd zijn op een grondige beoordeling van de performance van de gekozen methode door de toename van risico's te signaleren die verband houden met de soort crisis die de anticyclische kapitaalbuffer moet inperken.
3. Aangewezen autoriteiten wordt aanbevolen kwartaalsgewijs het volgende te berekenen:
 - a) een benchmarkbufferpercentage gebaseerd op de gestandaardiseerde krediet-tot-bbp-lacune overeenkomstig het BCBS-richtsnoer, zoals vastgelegd in deel II van de bijlage; en, indien toepasselijk, hetzij
 - b) een benchmarkbufferpercentage gebaseerd op de gestandaardiseerde krediet-tot-bbp-lacune en berekend overeenkomstig een methodologie die afwijkt van de methodologie vastgelegd in deel II van de bijlage indien die methodologie gebruikt wordt, of
 - c) een benchmarkbufferpercentage gebaseerd op de aanvullende krediet-tot-bbp-lacune en berekend overeenkomstig een methodologie die afwijkt van de methodologie vastgelegd in deel II van de bijlage indien de aanvullende krediet-tot-bbp-lacune berekend wordt.
4. Indien in aanvulling op het benchmarkbufferpercentage vastgelegd overeenkomstig lid 3, onder a), een ander benchmarkbufferpercentage voor een specifiek kwartaal berekend is, zoals vastgelegd overeenkomstig lid 3, onder b) of lid 3, onder c), wordt binnen het kader van Richtlijn 2013/36/EU aangewezen autoriteiten aanbevolen als buffer-richtsnoer een benchmarkbufferpercentage te selecteren dat de eigenheden van de betrokken nationale economie het beste weergeeft.
5. Als deel van de informatie die gevoegd wordt bij de uit hoofde van artikel 136, lid 7 van Richtlijn 2013/36/EU ver-eiste aankondiging van het anticyclische bufferpercentage, wordt aanbevolen dat aangewezen autoriteiten kwartaals-gewijs het volgende op hun website publiceren:
 - a) de gestandaardiseerde krediet-tot-bbp-lacune en de bijbehorende krediet-tot-bbp-ratio;
 - b) de aanvullende krediet-tot-bbp-lacune en de bijbehorende krediet-tot-bbp-ratio, indien berekend, en rechtvaardiging voor de afwijkingen van de formules in deel I van de bijlage;
 - c) het benchmarkbufferpercentage dat overeenkomstig lid 3, onder a) berekend is;
 - d) het benchmarkbufferpercentage dat overeenkomstig lid 3, onder b) of lid 3, onder c) berekend is, indien toepasselijk;
 - e) de bronnen van de onderliggende gegevens en overige relevante metagegevens.
6. Als deel van de informatie die gevoegd wordt bij de uit hoofde van artikel 136, lid 7 van Richtlijn 2013/36/EU ver-eiste aankondiging, wordt aanbevolen dat aangewezen autoriteiten motiveren waarom zij afwijken van:
 - a) de geselecteerde meting en berekening van de krediet-tot-bbp-lacune zoals beschreven in lid 1 en 2, waaronder de bijbehorende componenten;
 - b) de geselecteerde berekening van het in lid 3 beschreven benchmarkbufferpercentage;
 - c) het in lid 4 geselecteerde bufferrichtsnoer.

Aanbeveling C — Richtsnoer inzake variabelen die de toename van systeembrede risico's indiceren welke risico's verband houden met perioden van buitensporige kredietgroei

1. Om hun inzicht te voeden aangaande het geschikte anticyclische bufferpercentage wordt aangewezen autoriteiten aanbevolen rekening te houden met kwantitatieve en kwalitatieve informatie die de toename van systeembrede risico's indiceert, welke risico's verband houden met perioden van buitensporige kredietgroei, zulks in aanvulling op de krediet-tot-bbp-lacune.
2. Bij de vaststelling van kwantitatieve informatie moeten aangewezen autoriteiten een reeks variabelen monitoren die de toename van cyclische systeemrisico's indiceren. Afhankelijk van de in lidstaten beschikbare variabelen moet deze reeks het volgende omvatten:
 - a) meting van potentiële overwaardering van onroerendgoedprijzen (bv. prijs-inkomen-ratio's voor commercieel en niet-zakelijk onroerend goed, prijslacunes en groeipercentages);
 - b) meting van kredietontwikkelingen (bv. reële totaalkrediet of reële groei bancaire krediet, de afwijking van de trend in de beperkte M3);
 - c) metingen van externe onevenwichtigheden (bv. saldo's-lopente-rekening-tot bbp-ratio);
 - d) metingen van de kracht van bankbalansen (bv. hefboompercentages);
 - e) metingen van de schuldenlast van de particuliere sector (bv. schuldaflissing-tot-inkomen-ratio);
 - f) metingen van potentiële foutieve risicoprijsing (bv. prijsgroei van real equity);
 - g) metingen afgeleid uit modellen die de krediet-tot-bbp-lacune en een selectie van de bovengenoemde metingen combineren.
3. Indien dergelijke variabelen beschikbaar zijn en relevant zijn in lidstaten wordt aangewezen autoriteiten aanbevolen om minimaal een van de maatregelen die beschreven worden in lid 2, onder a), b), c), d), e) en f) op hun website te publiceren in aanvulling op de aankondiging van het anticyclische bufferpercentage zoals vereist uit hoofde van artikel 136, lid 7 van Richtlijn 2013/36/EU.

Aanbeveling D — Richtsnoer inzake variabelen die indiceren dat de buffer in stand gehouden moet worden, verminderd moet of volledig aangesproken moet worden.

1. Om hun inzicht te voeden aangaande het geschikte anticyclische kapitaalbufferpercentage wordt aangewezen autoriteiten aanbevolen rekening te houden met kwantitatieve en kwalitatieve informatie die indiceert dat de buffer in stand gehouden moet worden, verminderd moet worden of volledig aangesproken moet worden.
2. Bij de vaststelling van kwantitatieve informatie moeten aangewezen autoriteiten een reeks variabelen monitoren die indiceert dat de buffer in stand gehouden moet worden, verminderd moet worden of volledig aangesproken moet worden. Indien die variabelen in de lidstaat beschikbaar zijn, moet deze reeks het volgende omvatten:
 - a) metingen van stress in bankfinancieringsmarkten (bv. het LIBOR-OIS (overnight index swaps) marge, bank CDS (credit default swap) premies);
 - b) het nationale of EU financiële stelsel zoals de ECB CISS (Composite Indicator of Systemic Stress) indicator).
3. Om te besluiten of de buffer in stand gehouden moet worden, verminderd moet worden of volledig aangesproken moet worden, wordt aangewezen autoriteiten aanbevolen hun inzicht meer gewicht te geven bij het monitoren van de variabelen uit hoofde van lid 2.
4. Indien dergelijke variabelen beschikbaar zijn en relevant zijn in lidstaten wordt aangewezen autoriteiten aanbevolen om minimaal een van de variabelen die beschreven worden in lid 2, onder a) en b) kwartaalgewijs op hun website te publiceren in aanvulling op de aankondiging van het anticyclische bufferpercentage zoals vereist uit hoofde van artikel 136, lid 7 van Richtlijn 2013/36/EU.

AFDELING 2

IMPLEMENTATIE

1. Interpretatie

1. In deze aanbeveling gelden de volgende definities:

- a) „aangewezen autoriteit”: een overheidsautoriteit of orgaan aangewezen door een lidstaat, zulks overeenkomstig artikel 136, lid 1 van Richtlijn 2013/36/EU of de ECB, zulks overeenkomstig artikel 9, lid 1 van Verordening (EU) nr. 1024/2013;
- b) „benchmarkbufferpercentage”: een anticyclisch bufferpercentage, berekend overeenkomstig aanbeveling B(3);
- c) „bufferrichtsnoer”: een benchmarkbufferpercentage, geselecteerd overeenkomstig artikel aanbeveling B(4);
- d) „krediet-tot-bbp-lacune”: de afwijking van de krediet-tot-bbp-ratio van zijn langetermijntrend in een bepaalde lidstaat;
- e) „gestandaardiseerde krediet-tot-bbp-lacune”: een krediet-tot-bbp-lacune gemeten en berekend overeenkomstig aanbeveling B(1);
- f) „aanvullende krediet-tot-bbp-lacune”: een krediet-tot-bbp-lacune gemeten en berekend overeenkomstig aanbeveling B(2);
- g) „anticyclisch bufferpercentage”: het percentage dat de instellingen moeten toepassen om hun instellingsspecifieke anticyclische kapitaalbuffer te berekenen en dat al naar gelang het geval overeenkomstig artikel 136 en artikel 137 van Richtlijn 2013/36/EU vastgesteld wordt of door een relevante autoriteit van een derde land;

2. De bijlage vormt een integrerend deel van deze aanbeveling. In geval van een conflicterend corpus en bijlage prevaleert het corpus.

2. Implementatiecriteria

1. Geadresseerden wordt verzocht te rapporteren over acties die zij ondernemen ingevolge deze aanbeveling, of nagelaten actie genoegzaam te rechtvaardigen. De verslagen moeten minimaal het volgende bevatten:

- a) informatie over de inhoud en de timing van de ondernomen acties;
- b) een beoordeling van de ondernomen acties vanuit het perspectief van de doelstellingen van deze aanbeveling;
- c) een gedetailleerde rechtvaardiging van nagelaten actie of het afwijken van deze aanbeveling, met inbegrip van eventuele vertragingen.

3. Tijdschema voor het opvolgen van de aanbevelingen

1. Geadresseerden wordt verzicht aan het ECSR, de Raad en de Commissie te rapporteren over de acties die zij ingevolge deze aanbeveling ondernomen hebben, of nagelaten actie genoegzaam te rechtvaardigen, zoals uiteengezet in de volgende alinea's.

2. Uiterlijk 30 juni 2016 wordt de geadresseerden verzocht het ECSR, de Raad en de Commissie een rapport te sturen waarin uiteengezet wordt wat zij ondernomen hebben om aan deze aanbeveling te voldoen. De aanbevolen maatregelen moeten van kracht zijn met ingang van de datum waarop de lidstaten de kredietinstellingen in hun jurisdictie verplichten om een instellingspecifieke anticyclische kapitaalbuffer aan te houden, zulks overeenkomstig artikel 130 van Richtlijn 2013/36/EU. Het rapport moet details omvatten van maatregelen die na die datum zijn genomen.

3. Geadresseerden wordt verzocht driejaarlijks een rapport in te sturen met uitleg over de maatregelen die zij hebben genomen om aan deze aanbeveling te voldoen.

4. De Algemene Raad zal besluiten wanneer deze aanbeveling herzien of bijgewerkt moet worden op grond van de opgedane ervaring met buffervaststelling overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU of gezien de ontwikkelingen in internationaal aanvaarde praktijken.

4. Toezicht en beoordeling

1. Het ECSR-secretariaat:

- a) staat de geadresseerden bij, onder meer door gecoördineerde rapportage te bevorderen, toepasselijke modelformulieren te verstrekken en, waar nodig, de modaliteiten en het tijdschema voor het opvolgen;
- b) verifieert de opvolging door de geadresseerden, onder meer door hen op hun verzoek bij te staan, en rapporteert aan de Algemene Raad over de opvolging, zulks via het Stuurcomité.

2. De algemene raad beoordeelt de door de geadresseerden gerapporteerde acties en rechtvaardigingen en besluit, voor zover van toepassing, of deze aanbeveling niet is opgevolgd en of de geadresseerden er niet in zijn geslaagd het nalaten van actie genoegzaam te rechtvaardigen.

Gedaan te Frankfurt am Main, 18 juni 2014.

De voorzitter van het ECSR

Mario DRAGHI

BIJLAGE

DEEL I

METHODOLOGIE VOOR DE METING EN BEREKENING VAN DE KREDIET-TOT-BBP-LACUNE OVEREENKOMSTIG HET BCBS-RICHTSNOER

De gestandaardiseerde krediet-tot-bbp-lacune, ofwel GAP_t , wordt als volgt gemeten en berekend:

$$GAP_t = \text{RATIO}_t - \text{TREND}_t$$

waarbij:

t = datum periode-ultimo, waarbij de periode één kwartaal beslaat;

RATIO_t = $(\text{CREDIT}_t / (\text{GDP}_t + \text{GDP}_{t-1} + \text{GDP}_{t-2} + \text{GDP}_{t-3})) \times 100 \%$;

GDP_t = bruto binnenlandsproduct van de lidstaat van de aangewezen autoriteit in kwartaal t ;

CREDIT_t = brede meting van de aan het einde van kwartaal t uitstaande kredietvoorraad aan de particuliere niet-financiële sector in de lidstaat van de aangewezen autoriteit;

TREND_t = recursieve Hodrick-Prescott gefilterde trend van de RATIO met een egalisatieparameter, lambda van 400 000 (*).

(*) Het Hodrick-Prescott filter (HP filter) is een in de macro-economie gebruikt standaard wiskundetool ter berekening van de trend van een variabele in de loop van de tijd. Het vindt toepassing in standaard statistische pakketten. Een eenzijdig recursief HP-filter waarborgt dat alleen steeds beschikbare informatie gebruikt wordt voor de berekening van de trend. De egalisatieparameter, normaliter in de technische literatuur lambda genoemd, wordt op 400 000 afgesteld om de langetermijntrend in het gedrag van de krediet-tot-bbp-ratio af te dekken.

DEEL II

METHODOLOGIE VOOR DE BEREKENING VAN HET BENCHMARKBUFFERPERCENTAGE OVEREENKOMSTIG HET BCBS-RICHTSNOER (*)

De omvang van het benchmarkbufferpercentage (als een percentage van risicogewogen activa) is nul indien de krediet-tot-bbp-lacune gelijk is aan, dan wel lager is dan de minimumdrempel. Het percentage stijgt dan lineair met de krediet-tot-bbp-lacune tot het benchmarkbufferpercentage het maximumniveau bereikt wanneer krediet-tot-bbp-lacune de maximumdrempel bereikt of die overschrijdt.

Formeel:

indien $GAP_t \leq L$, is het benchmarkbufferpercentage nul,

indien $GAP_t \leq L$, is het benchmarkbufferpercentage 2,5 %,

tussen L en H is het benchmarkbufferpercentage geïnterpoleerd en is gelijk aan $(0,3125 \times GAP_t - 0,625)$

waarbij:

GAP_t is de krediet-tot-bbp-lacune zoals beschreven in de bijlage deel I;

$L = 2$ procentpunten is de minimumdrempel;

$H = 10$ procentpunten is de maximumdrempel.

(*) Enerzijds stijgen benchmarkbufferpercentages lineair met het bbp en kunnen derhalve elke waarde vertegenwoordigen tussen nul en 2,5 %, artikel 136, lid 4 van Richtlijn 2013/36/EU bepaalt dat het door de aangewezen autoriteit vastgestelde bufferpercentage wordt gekalibreerd in stappen van 0,25 procentpunt of een veelvoud daarvan.